

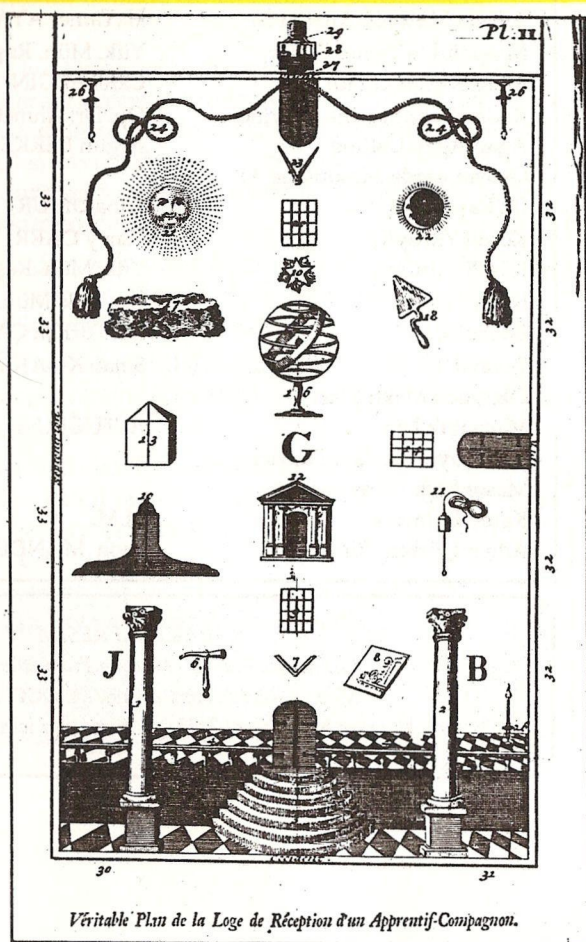
ŞAKUL GİBİ...

MASONLAR İÇİN DERGİ

CİLT: 4

SAYI : 30

OCAK 1991

ŞAKUL GİBİ

MASONLAR İÇİN DERGİ

Sayı : 30

Yıl : 4

Ocak 1991

Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : Mişel MARGULİES

Zincirlikuyu Cad. 9/13 Etiler 80600 İstanbul Tel: 165 41 04 Fax: 165 69 48

Temmuz ve Ağustos ayları hariç her ayın üçüncü haftasında yayınlanır. Posta ile ve yalnız Mason olan abonelere gönderilir. Dergide çıkan imzalı yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Gönderilen yazılar iade edilmez.

İÇİNDEKİLER

Yayıncıdan Mektup	M. MARGULİES	3
Ağacın Masonik Anatomisi	H. Tamer AYAN	5
Masonlukta Temel Taşlar	Yük. Müh. Raşid TEMEL	9
Musa Kâzım Efendi	Cafer ERGİN	10
Kader ve Kadercilik Üzerine	Op. Dr. Ahmet AKKAN	12
Agap Agap Üstüne	Argun BERKER	14
Osmanlılarda Masonluğa Ait İlk Kayıtlar (14)	Suha UMUR	15
Köşeli Yürüyüş	Harry CARR	18
Köşeli Yürüyüş	Yük. Müh. Raşid TEMEL	19
Bilim Yolu	İnş. Yük. Müh. Moiz VARON	20
Edabali'den	Dr. Turhan ÇAĞATAY	22
Tevazu	Sinan KISAKÜREK	23
Okuyucu Mektupları		26
Masonluk İçin	A. TUĞLU	29
Yeni Yayınlar: Pars Tuğlacı		30
Masonların Dünyasından		31
Kareli Bulmaca	M.M.	34
Adem Hürrem Birader	Irvin MANDEL + m.m.	35

KAPAKTAKİ RESİM

"L'Ordre Des Francs - Maçons Trahi et le Secret Des

Mopses Révélé. Amsterdam. M. DCC. LXIII."

adlı kitaptan bir Çalışma Tablosu. Ayrıntılar için sahife 4'e bakınız.

YAYINCIDAN MEKTUP :

Ocak 1991

Sevgili Okuyucu Kardeşlerimiz,

1988 yılında yayına başladığımızda, dergicilik ve özellikle masonik dergi konusunda çok acemi, benzetmek caizse bir müptedi, bir çırak idik. ŞAKUL GİBİ... 'nin yayını 1989 yılında da devam ettirerek kalfalığımızı yaptık, ve 1990 senesinin Aralık sayısı ile kendimize, "acaba üstat olduk mu?" sorusunu yönelttik. Eksiklerimiz, kusurlarımız, hata ve unuttuklarımız gözümüzün önünde canlanınca, sorumuza cevap vermemeyi yeğledik.

Ancak sanıyoruz ki, bu dördüncü yayın yılımıza başlarken, daha evvel yapmadığımız bir görevi yerine getirmenin zamanı çoktan gelmiştir. Bu gecikme unutkanlıktan değil, sadece dergimizin sürekliliğine kanaat getirmeyi beklememizden kaynaklanmıştı. Konu ŞAKUL GİBİ... 'nin doğuşundan bugüne kadar geçen sürede, yardımlarını esirgememiş kardeşlerimize olan teşekkür borcumuzdur.

Maddî ve manevî yardım ve katkılarını anacağımız kişileri, herhangi bir protokol sırası, ne de yardımın önem sırasına göre dizmiyerek, sadece şükran hislerimizi bildirmekle yetineceğiz.

Hiç şüphe yok ki, en büyük teşekkürümüz, birçoğu ilk sayıdan beri beraber olduğumuz sevgili okuyucu kardeşlerimizdir. Onlar olmadan, herhangi bir dergi düşünülemez!

1988 yılında Büyük Üstat olan En Muh. Cavit Yenicioğlu K.'e, verdiği yayın izni ve destek için; halen Büyük Üstat olan En Muh. Orhan Alsaç K.'e, gösterdiği tasvip, yardım ve destek için; kısa bir süre önce kaybettiğimiz Ziya Umur K.'e, derginin doğumunun ebeliğini, ve büyümesinin dadılığını yaptığı ve üşenmeden her ay yazdığı, bizlere ilham veren ve yol gösteren, birbirinden kıymetli başmakaleler için;

Cefi Kamhi K.'e, 6000 küsur adet postalanan ilk sayının adres etiketlerini bilgisayarında hazırladığı için,

Suha Umur K.'e, o ilk sayıyı bilgisayarında oluşturduğu, ve her sayıda üşenmeden yazdığı araştırmaları için;

Sayın İrvin Mandel'e, ilk sayıdan beri aramızda bulunan Adem Hürrem Biraderi çizdiği, kıvrak kalemi için;

Her sayıda, bir evvelkinden daha güzel bir baskıya, daha az dizgi hatasına ulaşmak ve dergiyi zamanında teslim edebilmek maksadıyla gösterdikleri olağanüstü yakınlık ve çalışma için, Yenilik Basımevi'nin sahipleri, **Reşad Umur ve Yavuz Aksel K.'lere**;

Ve nihayet, kıymetli yazıları ile **ŞAKUL GİBİ...**'nin kanını, canını, etini, kemiğini teşkil eden, dergiye telif veya tercüme **yazı gönderen tüm kardeşlerimize**;

Katkıları sayesinde var olan bu dergi vasıtası ile, en içten ve yürekten teşekkürlerimizi iletiyoruz. Zikretmeyi unuttuklarımızdan özür diler, masonik hoşgörülerine sığınırız.1991 yılının tüm insanlar için bir sulh, sıhhat ve saadet yılı olmasını E.U.M.'dan niyaz ederiz.

K. selâm ve saygılarımızla,

KAPAKTAKİ RESİM (Sah. 2'den devam)

Bir Çırak - Kalfanın Kabul Locasının Hakiki Planı

1. Jakin Sütunu	13. Sivri yonulmuş küptaş	26.26.26. Üç Nur
2. Boaz Sütunu	14. Güney Penceresi	27. Tabure
3. Mabede çıkmak için yedi basamak	15. Güney Kapısı	28. Masa
4. Damalı Döşeme	16. Kürre	29. B. Üstadın Koltuğu
5. Batı Kapısı	17. Ham Taş	30. I. Nâ.'ın yeri
6. Çekiç	18. Mala	31. II. Nâ.'ın yeri
7. Gönye	19. Alev saçan Yıldız	33.33.33. Son kabul edilen hariç, Çırak-Kalfaların Yeri
8. Çalışma Tablosu	20. Şark Penceresi	
9. Batı Penceresi	21. Güneş	
10. Tesviye	22. Ay	
11. Şakul	23. Pergel	
12. İç Oda Girişi	24. Püsküllü İp	
	25.Şark Kapısı	

AĞAÇLARIN MASONİK ANATOMİSİ

H. Tamer AYAN

Ormanda dolaşmayı severmisiniz? Kentin gürültüsünden ve kirli havasından kurtulmak için ormanda soluklanmak yararlı bir alışkanlığa dönüştü. Kentin yapaylığından, ormanın doğallığına geçişte, önce, bir şaşırır bocalar insan ve gördükleri başka bir dünyaymış gibi gelir; sonra, perde aralanıp, eski tanışlar çıkmaya başlar ortaya, Öncelikle ağaçlar, cins cins, boy boy, çeşit çeşit ağaçlar; ulu ağaçlar, bodur ağaçlar; eski ağaçlar, yeni ağaçlar; kuru ağaçlar, yeşil ağaçlar; fidanlar, çürümüş ağaçlar; ağaçlar, ağaçlar... BİRLİK DİRLİKTİR değişimini kanıtlar gibi, "Tek bi. ağaç gibi HÜR; ama, bir orman gibi KARDEŞ-ÇE'sine" yaşayıp; BARIŞ ve AHENK içinde boyutsuzlaşan görkemli DOĞA örneği...

Masonik gözlükle ormanın ve ağaçların anatomisin gözlemlemek geldi içimden; acaba, ikisi arasında sembolik bir ilişki kurulamaz mıydı?

İlk olarak, yeryüzünden gökyüzüne eski ve ulu ağaç gibi uzanan **EVRENSEL MASONLUĞU** düşündüm. Ulu ağacın köklerini, ortaçağdan antik çağlara inen, operatif Masonluk başta olmak üzere, çeşitli ulus ve kültürlerin meslek kuruluşları ya da diğer ezoterik kurumları oluşturmaktaydı; örneğin: Guildler, Korporasyonlar, Loncalar, Steinmetzenler, Como Ustaları, Tampliyeler, Rozkruvalar, Roma Kolejleri, Druidler, Mabed İnşacıları, Diyonisos İşçileri, Piramit Yapımcıları, dinler, misterler ve buna benzer kendi kaybolmuş adı kalmış daha daha niceleri... Bu kökler bağımsızmış gibi görünse de; tarih süreci içinde, yeni kültürlerin eski kültürlerden etkilenmesi kuralına göre, birbirleriyle bağlantılıydı. Masonluğun doğal kökeni de, eylemsel ya da düşünsel tüm kurumlardan esinlenmiş, bir özgün eklektik törel ve erdemsel felsefe sistemi olmalıydı. Yoksa, spekülative Masonluğun köklerini, sadece operatif Masonlukla sınırlamak,

yüce evrensel gizemlerin yorumunu olanaksız kılacak kadar yalın bir yaklaşım ve belki de gereksiz yadsıma olurdu. Ulu ağacın gövdesini, evrensel Masonluğun spekülâtif **YAPI'sı** ve **DÜZEN'i** oluşturmaktaydı; sağlam, dayanıklı ve kuvvetli; üzeri de, gövde **DOKU'sunun** zarar görmemesi için kalın kabukla kaplı; tıpkı, Masonluğun koruyucusu **ESKİ YÜKÜMLÜ-LÜKLER** ve **LANDMARKLAR** gibi. Gövdeden çıkıp bütün dünyayı kuşatarak **DÖRT BİR YANA** yayılan dallar, çeşitli ülkelerin Büyük Locaları olmalıydı; **BAĞIMSIZ**, ama **İLKELE** yönünden gövdeye sıkı sıkıya bağlı. Nihayet, ana dallardan çıkan diğer dallar da ulusal obediyanların Localarıydı; kalın dallarla eski ve kalabalık Locaların, ince dallarla yeni küçük Locaların özdeşleştiği bu görkemli sistem, **EVRENSEL KARDEŞLİK BİRLİĞİ'ni** oluşturmaktaydı.

Sonra, her ağacın tek başına ayrı bir **BAĞIMSIZ OBEDİYANSI** simgelediğini düşündüm. Bu yakıştırmada; Gövde, Büyük Loca; ana dallar, Vadiler; dallar, Localar; meyvalar, Masonlar olabilirdi. Ormandaki farklı ağaç cinsleri, değişik ulusların bağımsız Masonik örgütlerine denk düşüyordu.

Her ağacın ayrı bir yaşamı vardı ve hepsi de bağımsızdı; ama, kökleri, aynı ormanın toprağından, aynı Masonik bilgiyle besleniyordu. Belki de kökleri, ayrılamayacak kadar karışmıştı birbirine. Ağaçlar kökleriyle toprağı iyice tutunmadıkları takdirde, eğilmeden duramazlar ve belki de ilk rüzgarda hemen devrilirlerdi. Buna benzer olarak, Locaların ve Masonların da, fiziksel, düşünsel ve ruhsal olarak Masonluğun derinliklerine nüfus edemedikleri takdirde, verimsiz ve ömürsüz olmaları kaçınılmazdı. Bu nedenle her Loca ve her Mason, bir sembolün, bir dersin ya da bir öğretinin yorumunu, kökleri Masonluk içinde kalmak koşuluyla, sürekli olarak derinleştirmek ve yenilemek zorundaydı; tıpkı, ağaçların mevsimsel tomurcuklanmayla dinamik yaşamını sürdürmesi gibi.

Toprağın derinliklerinde birbirine karışan ağaç köklerine benzer olarak, yenilenen değişik özgün yorumlar da birbirlerini bütünleyerek **EVRENSEL** düzeye yükselmekteydi; **SEMBOLLER** ve **ALLEGORİLER** olarak... Ormandaki ağaçlardan bazıları devrilmiş, geriye çürümüş gövdeleri veya kökleri kalmıştı; tıpkı, tarihsel erozyonla kapanan Localar gibi. Ama bazen de, kurumuş kökten fıskıran yeni bir yeşil filiz, **ÖLÜMSÜZLÜK** il-

kesini kanıtlayıp, yeniden çalışmaya başlayan Locaları anımsatmaktaydı. Bazen, koca bir ağacın gövdesinden ya da kökünden bir filizin boy attığına; tıpkı, eski bir Locadan yeni bir Locanın doğması gibi, tanık olunurdu. Bu filiz, ana gövdeden ayrılarak başka bir yere yeni fidan olarak dikilirdi ki, tek başına daha çabuk gelişip, ağaç olabilsin diye...

En sonunda, her ağacı ayrı bir **LOCA** gibi düşündüm. Ağaç, tüzük, kural, ilke, gelenek ve görenekler gibi kökleriyle bağlıydı Büyük Locasının mülkiyetindeki **BEREKETLİ** Masonluk toprağına. Ağacın gövdesi, **Üstadı Muhterem**; ana dalları, **Envar**; diğer kolları, öteki **Loca Görevlileri** ve meyvaları da **Loca Kardeşleri** olan Masonlardı. Gövdenin meyvalarla olan ilişkisini, dallar ve kollar sağlamaktaydı. Ağacın gövdesi, kökleriyle topraktan aldığı besinleri dallarıyla meyvalarına aktardığı gibi, **Üstadı Muhterem** de **AKIL VE HİKMET**'le Masonik bilginin kaynağından özümlediği öğretileri, görevlileri kanalıyla, Kardeşlerine aktarmak ve onları Masonik yönden doyurmakla görevliydi. Başarı, eski deyimlerle, **TEM-SİL-TEMESSÜL** nitelikleri ve Masonik **MUKTESEBAT**'la doğru orantılıydı. Bu işlevin, **HAKÇA, ADALET**'e uygun ve **EŞİT** olarak **HOŞGÖRÜ** ile gerçekleştirilmesi, **KUVVET** ve **GÜZELLİK** öğelerini simgeleyen Nazırların ödeviydi. Her Kardeşin eşit bilgilendirilip bilinçlendirilmesi, gövdenin ve kollarının, **METANET, İTİDAL, SABİR** ve **AKLİSELİM**'le sürdürmeleri gereken bir işlevdi; bu **KARDEŞLİK ZİNCİRİ**'nin kopmaması için, özenle yapılmalıydı. Böylece, gövdenin kökleriyle Masonik bilgiden özümlediği **KARDEŞLİK SEVGİSİ**, kolların **Yardım Çabası** ile, meyvalarına **HAKİKAT** cansuyu olarak iletilmekteydi. Çünkü, Kardeşler **HAKİKAT**'e ulaşabileceklerinin **İNANÇ** ve **UMUD**'u içindeydiler, bunu sağlayacak en önemli erdem **ŞEFKAT**'de, gerekli Masonik yardım aracıydı. Ağacın önemli öğelerinden biri Masonik düşüncelere özdeş yapraklardı. Ağaçların yapraklarının farklı olması gibi, her Kardeşin Masonik düşüncesinin değişik olması doğaldı; ama, yapraklar nasıl dala bağlıysalar, değişik düşünceler de Masonluğun ilke ve kurallarına uygun olmalıydı. Aksi takdirde, sararan yaprak daldan kopup giderdi. Aslında düşen yapraklar, ormanın tabanına birikerek bereketli bir bitkisel toprak oluşturmaktaydı; düşünce yığınlarının doğal karışımı gibi. Bitkilerin yeşil yapraklarının fotosentez ödevine benzer olarak, Kardeşlerin de Masonik sembolleri ve allegorileri derine doğru yorumlama görevleri vardı.

Yorumları sırasında, **İNANÇ** temeline dayanmaları, **AKIL** ışığını reber almaları, **OLUMLU BİLİM**'den ayrılmamaları gerekliydi; ancak, akıl sınırının ötesinde inanç dünyasına sokulabilmeleri için **SEZGİ** anahtarından yararlanmalıydılar. Çeşitli bitkilerin değişik yaprakları gibi, Kardeşlerin üretecekleri farklı fikirler de, dinamik Masonluk sistemi için çok değerliydi. Yaprığın yani Masonik düşüncenin önemi yadsınamazdı. Yapraksız ağacın kısa zamanda kuruyup çürümesi gibi; bir Locanın da, zihinsel aktivite ve özellikle Kardeşlerin değişik fikir ve olumlu katkıları olmaksızın sağlık yaşayabilmesi kuşkuluydu. Masonik eğitimle, meyvaların olgunlaşması özdeşti. Meyvayı yönelterek olgunlaştıran, renklendiren, tatlandıran, kokulandıran, besin öz suyunu ulaştıran ağacın gövdesi ve kolları olduğu gibi; Locasını **YÖNETEN** ve Kardeşleri **EĞİTİP MASONLUĞU ÖĞRETEN** de Üstadı Muhterem ve görevlileriydi. Ödevler tam olarak başarılırsa, ağacın meyva ürünü de bol ve bereketli olacaktı. Tüm meyvaların eşit olgunlukta olması ütopyasına karşın, bazılarının diğerlerine oranla olgunlaştıkları ya da daha ham kaldıkları bir gerçektir. Bu kimin kusuru ya da başarısıydı? Meyvanın mı, yoksa, ağacın mı? Olgun meyvayı taşlamak akılcı bir çözüm olmazdı; amaç, diğerlerini de aynı oranda olgunlaştırmak olmalı ve eğitim düzeyi yükseltilmeliydi. Belki de, bu olay doğal seçilme yasası ile açıklanabilirdi. Bir özdeyişte geçtiği gibi, **AĞAÇ MEYVASI İLE TANINIR**'dı. Olgun, yetgin, bilgili, iyi yetişmiş Kardeşler, her Locanın özlemi ve hedefi olmalıydı. Tıpkı, iyi meyva veren bir ağacın ününün artması; ya da, çürük çarık, yamrı yumru, ham ve mozalak meyvaların ağacın değerini düşürmesi gibi. Tabii, bu benzetme fiziksel değil, düşünsel anlamda değerlendirilmeliydi. Bu arada, **MEYVALI AĞAÇ TAŞLANIR** özdeyişini de antimasonik eylemlerle özdeşleştirmek olanaklıydı.

Ağaçlar, doğanın nimetlerine kavuşabilmek için dallarını nasıl gökyüzüne uzatırlarsa; Masonlar da "E.U.M."na ŞÜKRAN'larını sunmak için kollarını göğe kaldırırlar. Tüm inisiyatif ezoterik kurumlarda ve çeşitli kültürlerde kutsal bir öge olan ağaç, spekülatif Masonlukta da önemli bir semboldür. Sözlerimi Dede Korkut'tan bir alıntıyla noktalıyorum. "

Ağaç, Ağaç der isem sana arlanma ağaç!"

MASONLUKTA TEMEL TAŞLAR

PARA

Raşid TEMEL

Hayatta para ile alınacak birçok değerli ve kıymetli şeyler olduğunu biliriz. Ama para hiçbir zaman sevgi, şahsiyet, hürriyet, ölüm-süzlük, onur ve vicdan satın alamaz. Sevgi ve dostluk gibi şeyler para ile alınamaz, bunlar hak edilerek kazanılır.

Para ilâç alır ama sağlık alamaz.

Para yiyecek alır ama iştah alamaz.

Para yatak alır ama uyku alamaz.

Para bir ev alabilir ama bir yuva alamaz.

Para lüks şeyler alır ama kültür alamaz.

Para eğlence alır ama mutluluk alamaz.

Hayatta en iyi şeylerin çoğu parasızdır...

ŞEYH-ÜL-İSLAM MUSA KAZIM EFENDİ K.

Cafer ERGİN

1858 senesinin ılık bir yaz günün de, Erzurum'un Tortum Kasabasında yumuk gözlü, mütebessim yüzlü bir çocuk dünyaya gelmişti. İmam Musa Kâzım'a meftun ve merbut olan ailesi, bu yavruya onun ismini vermekte tereddüt etmediler; Bu çocuk kimdi?

Bu çocuk, Türk ve islâm âlemine binlerce talebe yetiştiren, ve eserleri ile âlemde mukadder yerini alan Musa Kâzım Üstadımızdı. Rahmetli Üstadımızın hayat hikâyesi şu satırlarla hülâsa edilebilir:

Tahsilini Balıkesir ve İstanbul'da yapmış, icazet aldıktan sonra müderris olmuş, bir çok medreselerde bilhassa Fatih'de ders ve icazet vermiştir.

Musa Kâzım Efendi ders sahasını medreselerin taş duvarları arasında bırakmamış, onu genişleterek bir çok zaman büyüklerinin ev ve konaklarını da içine almıştır.

Bilgisi kadar, hoş sohbetliği, biraz çekingen fakat müeddep hâli onu herkese sevdirmiş, eski bir tabirle,

mahbubi kulup edivermişti.

Ahmet Mithat Efendi ile Muallim Naci, onun tedris rahlesinde diz çökmüşler, kendisinden Fıkıh ve Tefsir okumuşlardı.

O, bununla da yetinmemiş, 1901 senesinden 1908 senesine kadar Mek-tebi Hukuk'ta Mecelle, Galatasaray Sultanisinde ve istikbalin genç mürebbilerinin yuvası olan Darül'muallimin'de Akait okutmuştu. Bir yandan talebe yetiştirirken diğer taraftan Babi Meşihat'te de vazife almış, İslâm âleminin en büyük makamı ad ve itibar olunan o yerde (Tetkiki Müellefât Dai-reşi) Başkâtipliğini yapmıştı. Bil'ahare azalışını da yaptığı bu dairedede isko-lâstik zihniyetle, elinden geldiği kadar, mücadele etmiş, bu zihniyeti ter-viç eder mahiyette olan kitapların basılmasına mani olmuştu.

Fartı zekâsını, ilmî ihatasını her-kese teslim ettirmesi dolayısıyla, 1908 senesinde (Meclisi Kebiri İlmiye)'de aza olmuş ve bu meclisi teşkilâtlandır-mağa memur edilmişti.

Fakat ne yazık ki, o teşkilâtı ısla-
ha uğraşırken hatıra, gönüle bakma-
mış olmalı ki, bir kaç ay sonra bu yer-
den alınmış ve uhdesine Ayân azalığı
tevcin edilmişti.

Fakat hak yerini bulmuş, 1910 se-
nesinde, şair Baki'nin hasretini çektiği
halde nâil olamadığı, Şeyhül'islâmlik
uhdesine tevdi olunmuştur.

Herkesin uğrunda can verdiği
İslâm âleminin bu en büyük mak-
amında, istediği icraata müsaade edil-
mediğinden, çok kalamamış, bir bu-
çuk sene sonra istifa etmek zorunda
kalmıştır.

Makamı Meşihat'ten ayrıldıktan
sonra, tekrar tedris hayatına dönmüş
(Medresetül'kuzzat) ve (Medrese-
tül'vaızın)'de yüzlerce münevver ta-
lebe yetiştirmiştir. İttihat ve Terakki
Kabinesinde çalıştığı için mütareke
senesinde evvelâ Bekirâğa bölüğünde
hapsedilmiş ve sonra Edirne'ye sürül-
müştür.

Yorgun ve üzgün olmasına rağ-
men, Edirne'de boş durmamış, tedris-
le meşgul olmuş ve 1919 senesinde he-
nüz genç denilebilecek bir yaşta, yani
61 yaşında bu hayata göz yumarak
ebedî hayata intikal etmiştir.

Musa Kâzım Efendi Üstadımı-
zın Masonik hayatı Resne Muhte-
rem Mahfil'inde başlar, Matrikül
numarası 4 olup, 24/3/1910 senesinde
30'uncu dereceyi ihraz etmiştir.

İlmü irfanı, tevazuu ile pek sevi-
len bu rahmetli üstadımızın eserleri

mahdud ise de, kudretini göstermesi
bakımından pek mühimdir. (Saffe-
tül'beyan) adlı tamamlanmamış tefsiri
ile Fahrettini Irakî'nin (Havra ve
Zevra) tercümesi (Külliyatı Şey-
hül'islâm)ı bilgisinin birer şahididir.
Matbu olan bu eserlerinden maada eş-
dost elinde bulunan tab'edilmemiş
eserleri de vardır ki, bunlardan biri,
19'uncu asır otoritelerinden biri olan
Mehmet Cemalettin'i Nuri'nin (Tahki-
ki meselei vücud) ismindeki eserinin,
diğeri ise Şeyh Bedrettin'in meşhur
Vâridatının tercümesidir.

Kadirî tarikatına da girmiş olan
bu değerli ilim adamının bildiklerini
tevsik etme babında derin tetkiklerde
bulunduğu da muhakkaktır.

Nitekim kendisi (Tahkiki Mese-
lei Vücut) namındaki eseri tercüme
ederken, bu tercümeye bir ön söz yaz-
mıştır ki, müddeamızın delili sayılabil-
rir. (Hasbel'meslek mâyetül, iştigalim
kütübü şeriyye zahiriye ise de, lübbi
şeriati idrake fitraten mâil olduğum
cihetle ihtilâsı vakt ettikçe kütübü ta-
savvufiyyeyi de mütaleadan geri du-
ramam. Hele Tasavvuf'a dair bir eseri
nâdir elime geçerse, onu serapa mûta-
lea etmeyince rahat edemem.) sözle-
rindeki (lûb'bi şeriati idrake) kelime-
lerini (lûb'bi hakikati idrake) şekline
çevirirsek, bu Üstadımızın fitraten
mâil olduğu bu meziyyete hayran kal-
mamak elden gelmez.

(Türk Mason Dergisi
Temmuz 1959
Yıl 9, Sayı 35'ten)

KADER VE KADERCİLİK ÜZERİNE...

(Fanatisme Theologique)

Op. Dr. Ahmet AKKAN

Fatum (lat.) yunanca Phatis: Söz den gelir. Önceden ne söylen-diye o olacak anlamınadır. Antik yunan düşüncesine göre Zeus bile kadere bağlıdır. Romalılar bu es-rarlı gücü Fatum olarak dile getir-mişlerdir. Stoacılar (Fata nolen-tum, trahunt, volentum ducunt) demişlerdir. Kader direneni sü-rükler, boyun eğene yol göste-rir....

İrade insana mahsus olan ve bir şeyi yapmayı veya yapmamayı seçtiren ve gerçekleştiren güçtür.

İrade-i cüziye : (libre arbitre) İradei külliye olan Allahın insana verdiği cüzi iradedir. Şunun veya bunun gerçekleştirilmesi bu güç sayesinde insan elindedir (Theo-logique ara düşünüş)

Kuranı Kerime göre imanın şartları beştir: Allaha, peygamber-lere, kitaplara, meleklerle, ahire-t iman (Nisa suresi 136'cı ayet)

Kuranda bulunmayan fakat, bir anane şeklinde islam dininde tekrarlanan, (amentü inandım) cümlesi ile başlar, yukarıdaki beş şartı saydıktan sonra "hayrihi ve şerrihi minallahüteala" (hayır ve şer Allahtandır) 6'cı şartı koyar. Halbuki, Nisa suresi 79'cu ayette: "İyilikler Allahtan, şer kendinden-dir" kelâmullahı mevcuttur. Ve bir çok din aliminin, Hz. Muhamme-din son devirlerinde (Kader) keli-mesini kullanmadığını ancak (ka-za) kelimesini kullandığını ifade etmektedirler. Allah BİLEN'dir...

Ben bundan sonra daima ritü-el ve tüzüklerimizdeki cümlelerle Kader hakkında masonluğun na-sıl düşündüğünü ifadeye çalışaca-ğım.

VİTRİOL: İnsan gerçeği ara-mak için, yerin dibindeki bir mah-zen olarak remzedilen vicdanını araştırmalıdır.

Mukaddes kelime, kaybolan kelime, logos, bunların hepsi, din ve iman alanında Allah'tır. Nasıl okunacağı ehemmiyetli değildir, ne olduğunu bilmeye de hiç gerek yoktur. Tarif ve münakaşası lüzumsuzdur.

Sadece onun varlığına inanmamız, onu vicdanımızda bulacağımıza ve bu suretle bu düşünce-nin bize yol göstereceğine inanmamız, bizleri bir aile haline getirir. Dinlerin ortak noktaları bulunur, ortaya çıkan ve gelişen fikirler bu aile fertlerini kardeş haline getirir. Bütün insanların birleşebilecekleri Allah kavramını herkes vicdanında bulur. Masonluk, evrenin yaratıcısı olan Allah ve ruhun varlığı ve ölümsüzlüğüne inanmayı ve yüce kudretin buyruklarına uymayı, kendi meşruluğunun en başta gelen temel ilkesi sayar (Anderson yasası). Masonluk, kaderi telkin eden dinleri, doğanın en yüksek ve ruhi bir yasası olarak kabul eder ve kapsadıkları iyiye, doğruya, güzele yönelik ahlaksal kuralları önünde saygı ile eğilir. Ancak ruhsal ve bedensel yaşamımızı, **Mukadderat gibi**, soyut bir kavrama bağlayıp sınırlar içinde esir bir duruma sokmasını gördüğünde, ruhsal özgürlüğün ve evrimsel atılımların cehalet ve

dalaletin uğursuz etkilerinden kurtulamıyacağı kanısını taşır (XVIII)

Ülkü ve araçlar, akla ve gerçeğe ne kadar yakın olursa, her olay ve olgunun nedenini, getirdiği sonuçları ne kadar gerçeğe uygun olarak ortaya koyabilirse, evrendeki harmoni ve düzeni insanı yaşamda da gerçekleştirmek için ilahî faaliyete o kadar yardımcı olacağımıza ve bu sayede gökleri fethi ve mesafe kavramını kaldırabilecekimize ve özetle, çalışma ve bilgi sayesinde, idrak, sezgi ve şuurumuzun sınırsızlığı ile mukadderat denen gücü kendi yararımıza yönetebileceğimize inanır. (XXII)

Masonlukta şefkat, ruhsal gelişme düşüncesiyle noksanı bile sevebilmektir. Ümit, mükemmelin özleminin erdemidir. Bilinmez, doğa dışı güçlere bağlanmak değildir. Mason, bir gün eksiklikten kurtulacağını, kötülüğün er geç iyiliğe dönüşeceğini bekleyen ve buna çalışan ümit dolu kişidir. İnsanın sahip olabileceği en büyük, en değerli şey, vicdan hürriyetidir. (XXX)

Kadere inanan onun kölesi olur. (Mevlana Celaleddini Rûmî)

AGAP AGAP ÜSTÜNE

Argun BERKER

Kimi ırk der, kimi din
Rengin rengine ettiğin
Tarık, Mezhep dediğin
Acı, acı üstüne.

XXX

Ak olsun, ya da kara
Bir ihtiras uğruna
Nedir açılan yara
Yürek, yürek üstüne?

XXX

Kimi ben der, kimi sen
Şu dünya nimetinden
Nedir bölüşülmeyen?
Kavga kavga üstüne.

XXX

Kimi der, cennet yerim
Huriyle kevser benim
Cehennem mi? Güleyim
Ateş, ateş üstüne

XXX

Kimi der gönlüm rahat
Kimi baht eder, kimi taht
Kimi bay yer, kimi halt
Kaşık, kaşık üstüne.

Gün gele de, tükene
Kuru ekmek kavgası
Değirmenler un öğüde
Başak, başak üstüne.

XXX

Kimi söyler söz ile
Yakar gider göz ile
Kimi okşar dil ile
Şefkat, şefkat üstüne.

XXX

Kim derse, yollar benim
Giderim eller benim
Gördüğüm yüzler benim
Dostluk, dostluk üstüne.

XXX

Aşığım dost yüzüne
Işık dolu gözüne
Girsem bir yol gönlüne
Ahenk, ahenk üstüne.

XXX

Bu sözler uzar gider
Sabırlar taşar gider
Gönüller söyleşir der
Agap, agap üstüne.

OSMANLILARDA

MASONLUĞA AİT İLK KAYITLAR (14)

ESRAR-I FARMASON

(Devam)

Suha UMUR

En Muhterem yine kelâma âgaz edip der ki "Hiram Abi"'nin katilleri bir yere gelip üstat lâfzını öğrenip öğrenemediklerini yekdiğerinden sual ettiklerinde lafz-ı mezkûru "Hiram Abi"'nin ağzından alamamış ve bu ci-hetle cinayet vak'alarından zerre kadar istifade edememiş olduklarını cezm ve teyakkun etmiş (iyice anlamış) olduklarından yalnız şu cinayet âsarını ne vechile mahv edeceklerini beyinlerinde (aralarında) tezekkür ve tefekkür etmişlerdir.

Binaenaleyh derhal "Hiram Abi"'nin cesedini ortadan kaldırıp mâbe-din enkazı altına sakladıktan sonra geceleyin Kudüs-ü şerif'ten dışarı çık-a-rıp uzak bir dağın tepesine defn etmişlerdir.

Üstadımız muhterem "Hiram Abi" mutadî hilâfında olarak (alışılmı-şın dışında) artık mâbed-i mezkûrün işlerinde görölmemiş olduğundan Süleyman bin Davud, mâbed-i mezkûr üstatlarından dokuz neferi nezd-i-ne celb ile (yanına çağırarak) üstad-ı muhteremimiz "Hiram Abi"'nin ta-harrisine (aranmasına) memur etti.

İşbu üstatlar Kudüs-ü şerif'ten çıkıp iki gün zarfında her bir tarafı do-laştıktan sonra üçüncü gün Lübnan dağının tepesine vâsıl olmuşlardır. İç-lerinden biri, yorgun düştüğünden, dinlenmek için bir tepeciğe çıkıp yat-tığı anda toprağın yeni kazılmış olduğunu müşahade etmekle refiklerini çağırıp keyfiyeti kendilerine beyan etmiştir.

Binaenaleyh cümlesi toprağı eşip kazmağa başlamış ve çok geçmeksi-zin "Hiram Abi"'nin cesedini keşf ile beraber kendisinin maktulen vefat et-miş olduğunu müşahade eylemişlerdir. Mamaafih üstad-ı muhteremimiz

"Hiram Abi"'ye hürmeten bundan ziyade taharriyat icrasına (daha fazla araştırmaya) cesaret edemediklerinden çukuru yine doldurmuş ve âlâmet olmak üzere bir akasya dalı kesip çukurun üzerine dikdikten sonra Süleyman bin Davud tarafına avdet edip keyfiyeti arz eylemişlerdir.

En muhterem, hikâyenin işbu mahallinde hatm-i kelâm etmekle mevcud karındaşlara hitap edip der ki, ey aziz karındaşlarım. Zikri şebkat eden (adı geçen) dokuz nefer üstadın hareket ve ika'sına tevfiikan hareket edip maktulen vefat eden muhterem üstadımız "Hiram Abi"'nin cesedini taharrî edelim ey muhterem karındaşlarım birinci ve ikinci Dideban, direklerinizin, yani saflarınızın başına geçip siz dahî muhterem "Hiram Abi"'nin taharrîsine cehd ediniz.

En Muhteremin işbu tenbihi üzerine Didebanların biri şimal ve diğeri cenup tarafından hareket edip lonca odasını dolaşırlar. Birinci Dideban mülâzımın yanına geldikte durur, üzerindeki örtüyü kaldırıp akasya dalını eline verdikten sonra En Muhterem tarafına dönüp der ki, yeni kazılmış bir çukur buldum. İçinde bir cesed vardır. Muhterem üstadımız "Hiram Abi"'nin cesedi budur zannederim. İşbu çukuru suhuletle bulabilmek için üzerine bir akasya diktim.

Bundan sonra En Muhterem yine hikâye-i mâlûmenin beyanına başlayıp der ki, Süleyman bin Davud mucib-i teessûf olan işbu haberin vürûdunda ziyadesiyle mükedder oldu. Lübnan dağlarının tepesindeki çukurda medfun olan cesedin mimar-ı âzamı "Hiram Abi"'nin olduğuna cezm-i yakin hasıl oldu (kesin olarak anlaşıldı). Binaenaleyh mezkûr cesedi çukurdan çıkarıp Kudüs-ü şerif'e götürmelerini ve alelhusus üstad lâfzını taharrî etmelerini sâlif-üz-zikir dokuz üstada tenbih ve merkumlar şâyet lâfz-ı mezkûru keşf edemez ise cesed-i mezkûru muayene ettiklerinde yekdiğerine edecekleri işareti ve tefevvüh edecekleri (söyleyecekleri) lâfzı unutmayıp lâykı vechile hıfz etmelerini tenbih etti tâ ki bu lâfız ve işaret zâyî olan lâfız ve işaretin yerini tutsun. İşbu tenbih üzerine zikrolunan üstadlar birer beyaz peştemal kuşanıp ve ellerine birer beyaz eldiven taktıktan sonra Lübnan dağına gidip mezkûr cesedi kaldırdılar.

En Muhterem bu babda hatm-i kelâm ettikten sonra karındaşların başında olarak tabutun etrafını dolaşır ve mülâzımın sağ tarafına geldikte

durup mezkûr cesedin elindeki akasya dalını alır ve cümle karındaşlara hitap edip, işte karındaşlarım muhterem üstadımızın medfûn olduğu mahalle geldik. Şu akasya dalı bunun alâmet-i müellemesidir (elemli işareti- dir). Muhterem Karındaşlarım onun cesedini mezardan çıkaralım, dedikten sonra, cenazenin örtüsünü kaldırıp mülâzımın gövdesini bütün bütün meydana çıkarır.

Bundan sonra üstat işaretini edip lâfzını söyler ve mütad olan muamelât-ı saireyi dahî icra eyler.

İşbu yeni üstad üsulü vechile yemin edip mahrem-i esrar edildikten ve keyfiyat usulü vechile cümle tarafından tasdik olunduktan sonra baş sedirde En Muhterem'in sağ tarafına oturur ve ol halde vâiz (hitap) ona bir nutuk irad edip hakkında icra olunan muamelâtın manasını (.....) bunların şimşek devr-i seneviyesine alâmet olduğunu derk ve tefhim ettikten sonra lonca işleri Çırak ve Yoldaş işleri gibi paydos olup herkes dağılır gider.

1. İşbu ibâre ikinci cüzün mealini müeyyed olduğundan mümkün mertebe istifham için oraya müracaat olunmak lâzımdır. (Elmütercim).

KÖŞELİ YÜRÜYÜŞ

Harry CARR

Quatuor Coronati Locası Es. Üs. Muh.,
The Freemason At Work ,London ,1976'dan özetliyen ve Türkiye örneğini veren: Em.

Loca içinde köşeli yürümenin özel bir maksatla ortaya çıkmadığı, aşağı yukarı kesinlik kazanmıştır. 1730'lu yılların başlarında, 'Loca'yı temsil eden Çalışma Tablosu, genelde bir çerçeve içinde olarak yere çizilir veya, o dönemde yeni yeni kullanılmaya başlanan 'yer-örtüsü', yere serilirdi. Toplantıların yapıldığı genelde küçük meyhane odalarında pek fazla dolaşacak yer yoktu ve eğer Tablo 'veya' 'yer-örtüsü' korunacak idi ise, bir miktar köşeleme kaçınılmaz idi. Bu, gayet tabiidir ki, topuk tokuşturalak keskin köşeli yürümekten ziyade, yerdeki dizaynı bozmamak veya buruşturmamak için gösterilen dikkatten ibaret idi.

1734 tarihli bir tersimatta (28 sayılı Old King's Arms Locası)'yeni üyelerin Takrisinde kullanılan Ayak-örtüsü' cümlesi geçiyorsa da, yer-bezlerine ait ilk resim 1744 tarihlidir. Bunda, küçük bir Loca tabanının neredeyse tümünü kaplayan, ve kardeşlerin, etrafında toplandıkları, oldukça büyük bir yer-örtüsü görülmektedir. Bu eski baskılara bakınca, köşeli yürümenin kaçınılmaz olduğukolayca anlaşılmaktadır.

Bugünkü Loca çalışmalarında yürüyüş genel olarak, saat yelkovanı istikametinde ve köşelidir. Ancak, tüm hareketlerin mübalağalı şekilde yalnız saat dönüş yönünde ve keskin köşeli olmasını isteyen ve normal idarî çalışmalarda dahi Locayı çapraz katetmeyi yasaklayan usuller, muhtemelen 1800'lerin ortasında ortaya çıkmıştır. Burada mübalağalı kelimesini özellikle kullanıyorum çünkü, bu usuller bazen, kıymetli vaktin boşa harcanmasına sebep olan aşırılıklara varmaktadır. Bir tek örnek veriyorum ama daha birçokları var:

Türkiyede Locanın açılış bölümünde, II Nâ. güzellik sütununun ışığını yakmak için yerinden iner ve bir iki adım atarak sütununa varır. Bu bölümdeki işler tamamlanınca, normal olan kendi ekseninde 180 derece dönerek, iki adımda kürsüsüne varmasıdır. Oysa birçok locada II Nâ., Güney,Kuzey ve Doğu yönlerini dolaşarak yerine döner. Aynı şeyler I Nâ. için de vakidir.

Köşeli yürümek sayanı takdirdir çünkü törenlerin vakarına çok şey ekler. Ancak bunun aşırılığa kaçmaması gerekir.

KÖŞELİ YÜRÜYÜŞ

Yük. Müh. Raşid TEMEL

Masonluk operatif bir sanatten spekülatif bir bilim olmuştur. Masonluğun en büyük düşmanının da bilgisizlik olduğuna inanıyorum. Bilgi gerçekleri anlamaktır. Akıl ve hikmet ise gerçekleri ne yapacağını bilmektir. Masonluk bilimini öğrenmeye vakit bulamayanların, seslerini çıkarmamaları icabeder.

Loca içinde yürüyüşlerin eski şekline dönmesini isteyen kardeşler olduğunu öğrenmiş bulunuyorum.

Masonlukta yapılan her hareketin bir anlamı vardır ve bir ilkeye dayanır. Bu yürüyüş gönyeyi hatırlatır. Gönye de ahlak ve faziletin sembolü olduğuna göre, bu hususu aklımızda tutmamıza yardım eder.

Yemin kürsüsü etrafında saat ibresi istikametinde dolaşmak da bir ilkeye dayanmaktadır. O da şu; yemin kürsüsü ile Üstadı Muhterem kürsüsü arasından kuzey doğuya yürümek, Masonlukta menedilmiştir. Bunun anlamı da Masonların daima nura doğru yönelmeleri, karanlık olan kuzey doğuya yönelmemeleridir. Bu da ancak üç büyük nur olarak bildiğimiz

Kutsal Kitap, Gönye ve Pergeli, yani yemin kürsüsünü, sağda tutmakla kabildir. Bu ilkenin dışında kalan yerlerde, köşeli olmak şartıyla, yürüyüşler şartlı olamaz, çünkü olmayan bir ilkeye uymak mecburiyeti olamaz, izah edilecek bir anlamı da yoktur. Gördüğüm, bildiğim kadarıyla başka ülkelerde de buna benzeyen bir uygulama olduğunu zannetmiyorum. Localarımızı ziyaret eden yabancı kardeşlerden de, böyle bir uygulamaya, otuz senedir rastlamadım.

Yemin kürsüsü ile kapı arasındaki kısımda bu ilke ve anlamların hiçbirisi mevcut değildir. Kapıya yakın oturan bir kardeşin dışarı çıkmak için, bostan dolabı gibi, yemin kürsüsünün etrafını dolaşmasının, bildiğim kadar, ne bir ilkesi nede bir anlamı vardır, ve bizlere bunu, senelerce evvel hocalığımızı yapan, Sime birader öğretmişti.

BİLİM YOLU

İnş. Yük. Müh. Moiz VARON

"Tarihçi bilen kişi değildir, arayan kişidir. Biz de arıyoruz" der tarihçi Lucien Febvre. Lâpice Dastre da bir tarihçi. Onun öyle bir sözü var ki, söyleyeceklerimizin özünü vurguluyor: "İnsan ne aradığını bilemezse ne bulduğunu da bilemez." ve Zerdüş't diyor ki: "İnsan iyiyi kötünden ayırdetsin diye hür irade ile yaratıldı." İnsanın insanlaşması gizemli bir kelime ile başladı: "Hayır". İlk başkaldırı kadından geldi. Adam ona uydu, özgürlüğü seçtiler. Yasak meyveyi yediler, bildiler, bilincelendiler. Cinselliklerini de anladılar. Yılanın deyi mi ile; iyiyi kötünden ayırdetmesini öğrendiler, Tanrı gibi oldular. Bilmenin bedeli ölümlülük, özgürlüğün bedeli sorumluluk oldu.

Pitagor'u dinleyelim: "Evrim hayatın yasasıdır. Sayı, evrenin yasasıdır. Birlik ve Teklik Tanrının yasasıdır". Ve Pindar'ın dedikleri: "Göklerde öğrenmek görmektir. Yerde ise kendini hatırlamaktır. Ne mutlu sırlar öğretisinden geçmiş kişiye, o kişi hayatın kaynağını da bilir, hedefini de". Yıldızlarla süslü ılık bir Mısır gecesinde İzis tapınağının terasında, ölüm korkularının tür lüsünü yaşamış, baştan çıkarmaların çeşitlisine direnmiş, sırları almağa hak kazanmış kişiye, baş rahip gökleri göstererek şöyle seslenmektedir: "Şu manzarayı düşün. Her şeyin gizemi onun içindedir. Ne kadar anlarsan, sınırları okadar genişler. Büyük gerçeği gizemin örtüsü örtmektedir. Bilginin tamamı, geçtiğin sınavları geçirmiş olanlara verilir. Gerçeği, zekâlara göre vermek şarttır. Zayıflara verirsen, gerçek onları deli eder. Kötülere öğretirsen onu kötüye kullanırlar. Onun için sırrı kalbinde sakla. Sadece yaptığın işlerde, davranışlarında okunsun. Gücün bilim, kılıcın yasa, kalkanın sükût olsun". İnisyeye verilen sır, Hermes'in Büyük sırrı idi. "Ruhları ölümsüzlüğe götüren yol bilinçtir. Bu bilince erişmek için, yükseliş ve yücelmeyi istemek yeter. Yücelen ruh, aydınlık bilincine dayanarak tüm akıl, tüm kuvvet, tüm güzellik olacak ve ölümsüzlüğe kavuşacaktır". Bilincin aydınlanması başlamış, sürüp gidecekti. İnsan izah edemediği her sebebe bir Tanrı bulacak ve onları Pantheon'a yerleştirecekti. Mitoslar aleminin yaratıcısı, ölümsüzler oligarşisinin masallarını anlatacaktı.

Ve İkhnaton Atonu yaratıyor.. Güneş Atonu yakıyor, öldürüyordu. Ama tek tanrılık düşüncesi hep yaşayacaktı. O tek Tanrıya "Sen kimsin?" diye sorulduğunda, "Ben ki Benim" diyecekti. Ve söz inmeğe başladı. "Önce söz vardı". Ve ilk söz "Oku".

Artık dinler insanlara ötelerin umudunu bağışlıyabilirlerdi. İnsan daha çok aydınlık ve daha çok bilmek için yanıp tutuşacaktı. Prometheus onun eline ateşi tutuşturacak ve insanlar başka bir yoldan, bilim yolundan aydınlanacaktı. İlk neden aranıyordu ve 4 cevap gelecekti. Bu cevapların bilim değeri yoktu. Sembolik değeri vardı ama, bilimin temeli de atılıyordu. Kopernik; "Yıldızların ve güneşin dünya etrafında dönüyor inancı ile, gök olaylarını çözemiyorum. Aksini deneyeceğim" diyecek ve bu düşüncesinin sonuçlarını 'Revolutiubus Omnibus Coelestium' adlı 6 ciltlik kitabında yazacak, ölümünden sonra yayınlanması için talebesine verecekti. Galile "Dünya dönüyor" diyecekti. Demese de dönüyordu, dönecekti. Fanatizm kendine kurban arıyordu. Buldu da! Giardino Bruno, Roma meydanlarından birinde yakılırken daha niceleri bulunacaktı...

Kant Koperniki örnek alıyor, "Bilgimiz dışımızdaki nesnelerden geliyor inancı ile, metafizik olayları çözemiyorum. Dışımızdaki nesneler bilgimizden gidenlerle düzenleniyor inancı ile, çözmeye çalışacağım" diyerek insan aklı ile oynamayı kendine iş edinecekti. Felsefe ve bilime tutkun büyük akılların yolu açılmıştı, ve onların gelişi bekleniyordu. Ve Süleyman, insanlık için bir ülkü mabedi yapmağa karar verdi. Bir Lübnanlı, ona izafe edilen değerlerle bir örnek insan, bir sembol kişi, mabedin mimarı olacaktı. Avrupada, bu güzel kızın bağında, taş ocakları açılacaktı. Taşlar çıkarılacak, taşlar taşınacak, taşlar işlenecek ve görkemli yapılarda yerlerini alacaklardı. Tanrı ile insanın buluştuğu bu yapılarda, yüce varlığın ululuğu simgelenirken, duvarcının gücü de sergileniyordu. Duvarcı, zamanın bilmem hangi diliminde, hangi yapıya son taşı koyarken, aletlerini sembolizmanın evrensel diline kelimeler yapsın diye, bir kardeşine devrediyordu. Bir başka duvarcı bir anayasa yapıyor, Landmarklar belirliyor, yükümlülükler getiriyordu. Ve evrensel çirkinlikleri evrensel güzelliklere çevirecek bir meslek doğuyordu.

Bilinç evrimini sürdürüyordu, insanla beraber, insanla paralel. Bu organik bir evrim değil, moral ve entelektüel bir evrimdi. Bu evrimin aydınlığında bilinç ve insan, bir düzeye gelecekti. O düzeyde insan, koca evrene karşı güçsüzlüğünü ve hiçliğini kavıyor, güçsüzlüğünden kaynaklanan güçle ve başarıları ile devleştiğini anlıyor, hoşgörüyü ve alçakgönüllüğü kendinin ayrılmaz parçası yapıyordu, ve seçtiği hayata evet diyordu. Bilme, yaratma, güzelleşme ve aydınlanma idealine ışık tutan, insanı yücelten, gücünü erdemden alan bir hayata...

Büyük Türk düşünürü Edebalî'nin, Osman Gazi'ye Beylik kılıncını kuşatırken söylediği veciz sözleri, geçtiğimiz ay yeni seçilen Üs. Muh. Kardeşlerimiz ilginç bulabilirler düşüncesi ile, masonluğa adapte ettim.

"Büyük Türk Düşünürü
EDEBALÎ'nin
Bir Konuşmasından"

Dr. Turhan ÇAĞATAY

YENİ SEÇİLEN ÜS. MUH.'E :

Üs. Muh., artık 1'nci çekiç'sin.

*Bundan sonra öfke bize, uysallık sana.

*Suçlama bize, katlanma sana.

*Yanılma bize, hoşgörme sana.

*Acz bize, yardım sana.

*Geçimsizlikler, uyuşmazlıklar, anlaşmazlıklar, çatışmalar bize, haksız yorum bize, bağışlama sana.

*Üşengeçlik bize, gayret sana.

*Uyuşukluk, rahat bize, uyarmak, şevklendirmek, gayretlendirmek sana.

TEVAZU

Sinan KISAKÜREK

Büyük İslâm mutasavvıfı Kenan Rifâî bir sohbetinde; "Bizim yolumuzda iki ilim vardır: Biri yokluk ve tevazu ilmi, diğeri sükût ilmi... İnsanın olgunluğu, bu ilimleri öğrenmekle elde edilir. Beğenilen ahlaklılarda aranacak başlıca şeydir bu" demiştir.

Masonik çalışmalarımızda da uymak mecburiyetinde olduğumuz tevazunun ne olduğuna, şöyle bir göz atalım. Kanaatimce tevazu; bir erdemin ulu orta meydana çıkartılmaması, daima bir adım geri kalabilme fedakârlığını gösterebilme olgunluğu ile, yer ve zamanı iyi tespit edebilme hüneridir.

Ziya Umur kardeşimiz, 'Mimar Sinan' dergisinde de yayınlanmış olan bir konferansında; "Tevazu, bir taraftan kibir ve azamet, diğer taraftan aşırı mahfiyet ve zillet kusurları arasına sıkışmış bir meziyet ve fazilettir" diyerek tevazunun yerini belirtmeye çalışmış; ve bu iki uç arasındaki merhaleleri de şöyle sıralamıştır, hoşgörüsüne sığınarak bunları özetle alıyorum. Manâ kaybına sebep olduysam kendisinden özür dilerim:

Tevazuyu, büyüklük kompleksine doğru aşanlar:

1. Kendi kendisi hakkında lüzumundan fazla itibara sahip olanlar. Bunlar, başkalarının hor görmeyenlerdir.
2. Kendi haysiyetleri hakkında çok yüksek bir fikre sahip oldukları için, başkalarının seviyesine inmeyi istemeyenler
3. Başkalarını küçük gören ve onlara yakınlık duymaktan kaçınanlar.
4. Kendi üstünlüklerini kabul edip, başkalarında hiçbir meziyet görmeyenler.

5. Azamet taslayanlar. Bunlar, başkalarına, ancak üstünlüklerini göstermek ve tahakküm etmek için yaklaşır.

6. Gösteriş ve çalımılılar. Bunlar, sıfatlarını, servetlerini, meziyet ve muvaffakiyetlerini, mubalağalı bir şekilde üstün gösterme gayretine düşerler.

7. Budala olduğu halde, kendini öyle görmeyip, bir takım meziyetlere sahip olduğunu, gülünç şekilde iddia edenler.

8. Başkaları indinde itibar hevesiyle, bazen hayali, çoğu zaman ehemmiyetsiz bir takım avantajlara tutunarak çevrenin hayranlığını çekmeye çalışırlar.

9. Bir meziyet veya bir kabiliyet sahibi olduğuna inandığı için, kendisine şeref ve itibar tanınması gerektiğini iddia ederek ortaya çıkanlar.

10. Küstah kelimesiyle ifade edilebilen, ve, kendi imkânlarına mübalağalı bir şekilde inandıkları için, her işte muvaffak olabileceğini düşünüp, her işe aşırı bir cesaretle sarılan kibirli insanlar.

11. Ve nihayet, tevazunun en uzağında, utanmaz, yüzsüz tanımlarında uyabilen, ve sosyal ahlak değerlerini hiçe sayarak konuşmaktan yüzü kızarmayanlar. Bunlar, hiçbir ahlâk kaidesini tanımazlar.

Tevazuyu, aşağılık kompleksine doğru indirenler:

1. Kendi kendini değerlendirmede, edep ve terbiye dairesinde hareket edenler.

2. İhtiyatlı, çekingen ve mahcup oldukları için, başkalarına açlamayıp kendi içine kapanan kimseler.

3. Fena hareketlerden ve sözlerden sakınmak gayesiyle, kendi üzerlerinde hakimiyet sağlayabilen kimseler.

4. Eksikliklerini hissettikleri için, başkalarının nazarında itibar kaybetmek korkusuyla bir işi yapmaktan imtina edenler. Utangaçlar veya hicap duyanlar.

5. Kendisinden daha kudretli olana hoş görünmek için, kendi haysiyetinden fedakârlık edenler. Aşırı derecede medhüsena edenler veya yaltaklananlar.

6. Zaaflarını bilen, kendisini küçük ve hakir gören, bunu bilerek ve isteyerek kabul eden kimseler.

Kardeşimiz, buradan hareketle şu neticeye varıyor: Mütevazi insan, değerini gösterip, parlamak fikrine ölçü ve itidal koyabilen, ve kendisi hakkında düşünürken ve kendisinden bahsederken, her türlü ifrattan sakınmasını bilmek faziletine sahip insandır.

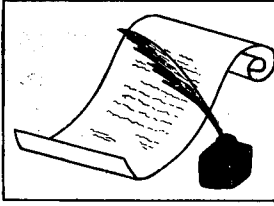
Tevazunun gerçekten de, temin ettiği haslet, daima mütevazi olan kimseye karşı gösterilen sarsılmaz bir sevgi ve hürmet, takdîr-kâr bir his ve bağlılık olduğu gibi; tevazu, zayıflık değil, bilakis kuvvet ve tolerans gücünden kaynaklanan bir harekettir. Mütevazi insan, hareketlerinde bir kusur veya hata olduğu takdirde, kendi hakiki kıymetini takdir ile kusur ve hatasın tasdik ve kabul ederek, düzeltmeye çalışır. İşte bu, yapılması icabeden hareketlerin en yüksek şeklidir. Dünyanın en çok hayranlığını çeken, insanlığa en fazla hizmet etmiş olan kişiler, yükselikleri nisbette tevazuya sarılmış olan kişilerdir.

Büyük Frederik kardeş, Prusya tahtına çıktığı zaman, kendisine "Haşmetlum" diye hitap eden annesine, hemen şu karşılığı vermiştir: "Bana her zaman 'oğlum' de , anne. Çünkü bana vereceğin en büyük rütbe budur!"

Gerçekten de insanların büyük olanları, her gönülde bir aslan yattığını bilenlerdir. Halk toplulukları ile alakalarını kesen, yeni bilgilerle zihinlerini yormak külfetine katlanmayıp, eski bildikleri ile kendilerini kemale ermiş sananlar, aslında, hâlâ 'ham taş' tırlar. Bir cemiyet içinde saygısızca konuşanlar, yüksekte atanlar, bu hareketleriyle, kendilerinde anlaşma kabiliyetinin oldukça kıt olduğunu ilan etmektedirler.

Zaten, âlimin cahile karşı üstünlüğü, onun cahile karşı müsamaha göstermesi, ama cahilin ona aynı şekilde müsamahalı davranamamasından ortaya çıkar. Tevazu gösterebilmek için, hakikaten bilgili ve güçlü olmak gereklidir. Güçsüz bir kimsenin tevazu göstermesi esasen beklenemez. Mühim olan, övülürken, çevrenin takdirini toplarken, tevazu gösterebilmektir. Bütün bu yazdıklarımı bir vecize ile toparlayayım:

Olgun başağın başı yere eğik olur.

Okuyucu Mektupları

* "...Büyük değer verdiğim, dost insan, Masonluk camiasının çok değerli varlığı Ziya UMUR ağabeyimin kaybindan dolayı duyduğum acıyı sizlerle paylaşıırken, ŞAKUL GİBİ dergisi camiasına baş sağlığı dileğimin kabulünü istirham ederim..."

Kemal UMUR

İZMİR

* "...Aynı malzeme, aynı hamur, aynı ritüel, aynı geçmiş, bir birimizin kafasında bin bir masonluk anlayışına dönüşebilmekte, masonluk kimimizde kısır, kimimizde ise büyük ilkeler, idealler yaratabilmektedir. Bunda ise etkilenilen insanların rolü çok önemlidir. Çünkü kavramlar, müesseseler önce insanlarla kurulur, şekillenir. Bazı kişiler nice eski kurumlara dahi biçim ve anlam katmayı becermişlerdir. Masonlukta kimlerdir böyle insanlar deyince, aklıma önce Ziya UMUR gelir..."

Onu kaybettik... Oysa sanki onun hiç ölmemesi, varlığını bizden öteye sürdürmesi gerekirdi. Zira o, masonluk kavramımızın bir parçasıdır. Masonluk deyince aklın ve rasyonel düşüncenin ön planda gelmesi gerektiğini öğreten, bize ancak düşünerek mason olunacağı dersini, ilhamını veren, bizi masonlukta hamasi çizgide gevelenmek yerine, akla, rasyonel düşünmeye yöneltten rehberimiz, önderimiz, Türk masonluğunun düşünürü...

Onu nasıl da kaybettik. İçimizdeki boşluk, kalbimizden önce bilincimizde, ilkelerimizin, ideallerimizin gücünde... Göz yaşlarımızla değil aklımızla ağlıyoruz.

Ne mutlu onun içindeki özden yeterince yararlanabilmiş olanlara; Onu anlayamamış olanlara ise, ah onlara ne yazık...

İşte aklımızda, bilincimizde daima varolacak bir mason: Ziya Umur.

Sinan GÜRMENT

* "...Masonik literatürün hayli kıt olduğu ülkemizde yayınlanan tüm eserlerin, dergilerin hayli dikkatli okuyucusu olduğunu zanneden bir kardeşinizim.

İzmir Vadisi üyeleri olan bazı kardeşler her Cumartesi günü biraraya gelip sohbet ediyoruz. Böylesi bir biraraya geliş zaman zaman ürünler veriyor. Bu toplantıya devamlı gelen AKBAŞLI kardeşin derginiz için yol-
ladığı "GÖRÜNTÜLERİN ÇAKIŞ-
MASI" adlı konuşma da o ortamda oluşa gelen tartışmalardan kaynaklanmıştır.

... ŞAKUL GİBİ dergisinin ilk sa-
hifesinde "Dergide çıkan imzalı yazı-
ların sorumluluğu yazarına aittir."
ibaresi vardır. AKBAŞLI kardeşim bu konuşmayı üç locada sunduktan son-
ra sizlere göndermiştir. Tüm sorum-
luluğu doğaldır ki kendisine aittir. Ancak dergide yayınlanan şekliyle değil...

... Şayet AKBAŞLI kardeşimin yazısı hala sizde ise lütfen bir kez daha gözden geçirir misiniz? Zira görüntü-
lerin çakışabilmesi için tanımlanan iki görüntü olması gerekirken, çıkışacak görüntü çıkarılan bölümler içinde kalmış dolayısı ile yazı bütünü ile özünü yitirmiştir. Yazıda amaç, Ruh ile Bedenin çakışması değildir, benzeri

bir düşünce yazının hiç bir yerinde geçmez..."

"...Engin Denizde Bir Beyaz Taş" yukarıda sözünü ettiğim ortamdan kaynaklandı, ve o ortamda değişik de-
recelerde değerlendirildi. Ancak so-
betin doruk noktasını "Sevgi AŞKI'na erişmek ve buradaki YETKİNLİK" oluşturmuştur. AKBAŞLI kardeşim nasıl yorumladı bilemem ama böyle-
sine bilgi mantık ve duygu ile hem de hayli ölçülü bir anlatım düzeyine ula-
şıp, dilediğini anlatamamış olmak ve de yazısından böylesi bir temel taşın çıkarılmış olması herhalde hayli üzü-
cü olmuştur.

...Sayın ŞAKUL GİBİ, lütfen şuna inanınız, SAMİMİYİZ, SEVGİ DOLU-
YUZ, dergilerde ismimizin görölme-
sinden öte, katkıda bulunma çabası içindeyiz, bundan sonra da izin verir-
seniz.

Kardeşçe SEVGİLERİMİ lütfen kabul edin."

Seymen BİLGİNER
Gönül Muh. L.'si

-Bilginer K.'in görüşleri kesinlikle saygıdeğerdir. Ancak 32 sahifelik küçük bir derginin 8-10 sahifesinin bir tek maka-
leye tahsis edilmesinin imkânsızlığı ya-
nında, K.'lerin 3 sahifeden daha uzun ya-
zıları okuma oranı da dramatik bir şekilde düşmektedir.

THE GRAND LODGE
OF ANCIENT, FREE AND ACCEPTED MASONS OF NEW MEXICO

TELEPHONE (505) 395-2624

P.O. BOX 469

JAL, NEW MEXICO 88252

JOHN D. ALLEN

GRAND MASTER

November 29, 1990

Misel Margulies
Zincirlikuyu Cad. 9/13
Etiler - 80600 - Istanbul
Turkey

Dear Brother Margulies, P.M.

You, my brother, have afforded me quite an honor in printing one of my articles in your Masonic booklet.

As far as forgiveness for your having used the article without my permission -- all I can say is that I am deeply appreciative of the great honor you have given me.

I also appreciate your writing me and sending the "Sakul Gibi" publication to me.

again my sincere thanks to you.

Sincerely and Fraternally,

John D. Allen

John D. Allen,
Grand Master

Şakul Gibi... dergisinin 27'nci sayısının (Ekim 1990) 25'inci sayfasında, New Mexico B.L.'sinin B.Ü.'i, En Muh. John D. Allen'in "Skrütten" başlıklı bir yazısı yayınlanmıştı. Derginin bir nüshası, yayıncımızın bir mektubu ile beraber En Muh. Allen'a postalanmış ve bu meyanda, çalışması, kendisinden izin alınmadan tercüme edildiği için özür dilenmişti. Yanda kılçültülmüş resmi görülen cevabi yazısının tercümesi şöyle:

Sevgili Es. Üs. Muh. Margulies Kardeş,

Siz, Kardeşim, makalelerimden birini Masonik kitapçığınızda basmakla bana şeref verdiniz.

Makaleyi, izin almadan yayınlamak konusunda özür dilemeye gelince bütün söyleyebileceğim, bana bahsettiğiniz şerefi çok takdir ettiğimdir.

Bana yazmanızı ve "Şakul Gibi" yayını göndermenizi de takdir ediyorum.

Tekrar içtenlikle teşekkür ederim.

Samimi olarak ve Kardeşçe

John D. Allen

Büyük Üstat

Çeviren: Em.

MASONLUK İÇİN

A. TUĞLU

Haset, gurur gibi hisleri koğduk,
Yürüdük meslekin nurlu izinde,
Yalan, Riya gibi huyları boğduk
Ahlâkın, Bilginin hür denizinde.

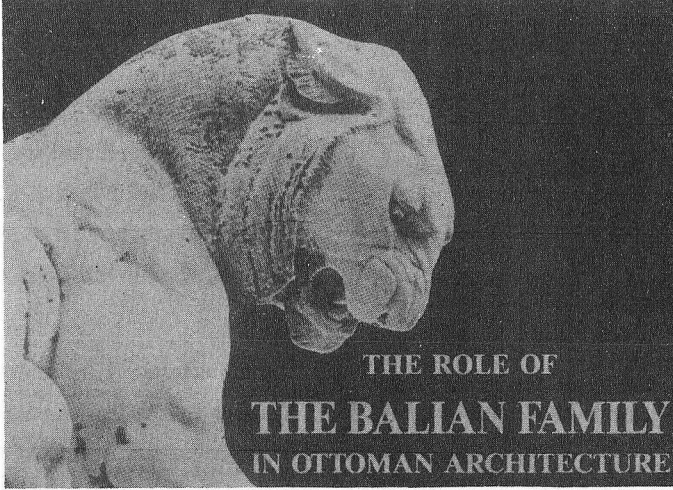
Ruhumuz tertemiz, kalbimiz pâktır,
Teassup ve batıl bizden uzaktır,
Bu yolda yıprandık saçımız aktır
Doğruyu ararız; Çinde, Maçinde.

Her dine bizler de saygı duyarız,
Her iyi şey'e hemen uyarız,
İnsanlık yolunda hakka uyarız,
Ayrılık, gayrılık görmeyiz dinde.

İnsanlar içinde fark gözetmeyiz,
Biliriz aslımız nedir, Biz neyiz?
İç alemimizle bizler herşeyiz,
Dünya anlayacak günün birinde.

YENİ YAYINLAR:

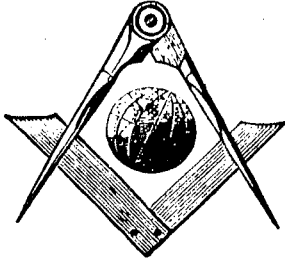
PARS TUĞLACI ve MİMAR BALYAN'LAR

Müsavat Muh. L.'sı üyelerinden Pars Tuğlacı Kardeş, Mimar Balyan Ailesi'ne ilişkin araştırmalarını genişleterek "Osmanlı Mimarlığında Balyan Ailesi'nin Rolü" adlı kitabının ilaveli ikinci baskısını İngilizce olarak yazdı. Yeni Çığır Kitabevi tarafından yayınlanan ve geniş bir emek ürünü olan büyük boy 752 sayfalık bu eserde, 1812 renkli ve siyah-beyaz resim, çok sayıda plan ve rölöve ve 139 resmî belge bulunmaktadır. Osmanlı-Türk mimarisinin Batı'ya açılış döneminde, yani XIX.yüzyılda, İstanbul ve çevresini çeşitli yapılarla donatmış olan Balyan Ailesi mensuplarının hayat hikayeleriyle birlikte, sanat ve meslekî faaliyetlerini ayrıntılı bir biçimde sunan bu kitapta, Osmanlı toplum hayatı da çeşitli cepheleriyle ele alınmaktadır.

XVIII.yüzyılın sonlarından itibaren 100 yıllık bir süre boyunca, Osmanlı mimarları arasında ön planda görünen Balyan Ailesi'nden üç kuşakta yarım düzineden fazla mimar yetişmiştir.

Kitap, görsel malzeme açısından zenginleştirilmiş olduğundan, Balyanların eserleri, geçmişte ve günümüzdeki durumlarıyla ayrıntılı biçimde gözler önüne serilebilmektedir. Mimarî resimlerin yanına toplumsal yaşamla ilgili resimlerin de eklenmiş olması, ünlü yapıların toplum yaşamındaki yerlerinin hatırlanmasına da yardımcı olmaktadır.

Masonların Dünyasından

Aziz Kardeşim,

17 Kasım 1990 Cumartesi günü
Mehmet Ağagil K. ile
Seher Ağagil K. 'mizin
M. Nikah Törenine
Değerli Hemşiremizle birlikte
katılmanızı kardeşçe sevgi ve
saygılarımla rica ederim.

*Kardeşlik Locası
(M. Muh. ')
Hasan Erman*

YURT İÇİNDEN

* **Kardeşlik Muh. L.'sı K.'leri**, kısa bir süre önce, çok özel bir masonik nikâh töreni yaşadılar. Yukarıda davetiyesi görülen bu nikâh tesdidinin kahramanı, Mehmet Ağagil K. aslında, İngilizce çalışan Freedom Muh. L.'sının amil üyelerinden. Ancak, babası, Büyük Hazine Emni Pek Muh. Suat Ağagil K., Kardeşlik Muh. L.'sının amil üyelerinden ve bildiği yabancı diller arasında İngilizce yok.

Seher Hemşire ile oğlunun bu törenini en ince ayrıntısına kadar tatmak isteyen Suat K.'e bir masonik jest olarak, Freedom Muh. L.'sı Üs. Muh. 'i İsmail İşmen ve Kardeşlik Muh. L.'sı Üs. Muh. 'i Hasan Erman K.'ler aralarında anlaşarak, bu töreni Kardeşlik Muh. L.'sında yapmayı kararlaştırdılar.

Muh Hasan, Erman K.'in baştan aşağıya ezbere yönettiği bu zarif tören, hazır bulunan tüm K. ve Hemşireleri duygulandırdı, heyecanlandırdı ve Ağagil ailesinin mutluluğu herkese sirayet etti.

M.M

* SEV VAKFI

İzmir vadisinde kurulmuş olan bu vakıf konusundaki En Muh. B. Üs. Orhan Alsaç K.'in yazısı Muh. L. 'larımızda dağıtılmaktadır. Ancak, konunun önemini göz önünde tutarak, mesajın ana hatlarını aşağıda özetliyoruz:

..."Bir "VAKIF" halinde birleşmek, karşılık beklemeyen hizmet ve

yardım yoluyla; KALBEN bir olmak, FİKREN bir olmak ve EYLEMDE bir olmaktır.

Kalp, fikir ve eylem birliği ve beraberliği ise bireysel çabaların üstesinden gelemeyeceği her düşüncüyü eylem haline dönüştürecek bir gücü oluşturur.

Bir topluluk olarak böyle bir gücü oluşturmayı ön görürken bir DERNEK değil de bir VAKIF olmayı tercih ettik.

...Vakfımızın adı Vakıf Senedinin 1. maddesinde belirlendiği üzere: "SOSYAL DAYANIŞMA VE MUTLU EMEKLİLİK VAKFI"dır. Bu adın kapsadığı geniş anlama uygun olarak Vakıf Senedinin 5. maddesinde sayılan amaçlar çerçevesinde yapılacak hizmet, sadece mensuplarımıza ve aile fertlerine münhasır olmayacak, imkânlar oranında yardıma muhtaç insanlara da el uzatılacaktır.

...Vakıf, yukarıda kısaca belirtilen amacı gerçekleştirme doğrultusunda:

a-Yaşlılar için bir Mutlu Yaşam Sitesi ve tüm üyelerinin periyodik sürerlele yararlanabilecekleri dinlenme tesisleri,

b-Yaşlılıktan kaynaklanan rahatsızlık ve hastalıklar için bir Geriatri Hastanesinden oluşacak bir kompleks kurmayı planlamıştır.

...Şimdi sizi ve bütün mason kardeşlerimi bu Vakfa üye olmaya davet

ediyorum. Vakfın ilk hedefi hizmet aşığı 1000 (Bin) seçkin üye. Bu hedefe ulaşmasını bizler sağlayalım ve bu Vakıf bizim de Vakfımız olsun.

Vakıf hakkında daha çok bilgi edinmek ve üye olmak isteyen kardeşler Vadi sekreterliklerinde bulunan Vakıf Senedini ve üye formunu inceleyebilirler.

Kardeş sevgilerimle hepinizi kucaklarım."

Orhan ALSAÇ

Büyük Üstad

E.K.S.R. TÜRKİYE Y.Ş.'SINDAN BİR HABER

BURSAYA BİR ÇALIŞMA ZİYARETİ

3 defa Muk. Ahmet Ergün MİSİRLİOĞLU kardeş, yeni çalışmaya başlayan İRADE Olgunlaştırma Locasını ziyarete gidecek kardeşleri 24 Kasım 1990 cumartesi günü, bütün hazırlıklarını yaparak, bir araya getirdi. Cumartesi akşamı Bursa'daki küçük ama samimi mabedde, Bursa'lı kardeşlerimizle bir arada, Bursa'da çalışmalarını sürdüren 2 kardeşimizin Ket. Üs. derecesine iykaafı vardı.

İRADE olgunlaştırma Locası Başkanı 3 defa . Muk. Algun ÇİFTER kardeş, celseyi her zaman olduğu gibi etkili bir biçimde yönetti. Bizler de 2 genç kardeşimizin iykaafına zevkle tanık olduk.

Hepimiz, kendi merasimlerinizi andık bir an.. İstanbul'daki bundan önceki küçücük mabedimizdeki yıllar öncesinin merasimleri gözünde canlandı..kış günlerinde, eski gömünenli önünde ısındığımız toplantı öncesi akşamlarını hatırladım..

Ahmet Ergün MEBRİOĞLU kardeş, kısa ziyaretimizin anlamını taşıyan, DEFNE Olgunlaştırma Locasının büyük bir plaketini, gecenin bir anısı olarak İRADE Olgunlaştırma Locası Başkanı Algun ÇİFTER kardeşimize sundu ve güzel bir konuşma ile teşekkürlerini belirtti. Algun ÇİFTER kardeş de, ziyaretimizin anısına hazırlattıkları bir plaketi MISIRLIOĞLU kardeşimize verdi ve böylece Bursa ziyaretimiz, madeni levhalar üzerindeki de tutanağa geçirilmiş oldu...

Bu kısa gezimizde iki konu beni bazı düşüncelere yöneltti...

Birincisi, derecelerini yeni alan kardeşlerimize, nasihatten çok, deneyimli kardeşlerimizin olumlu davranışları daha etkili oluyor. Kardeşlerimin bu olumlu davranışlarını yakından izleme fırsatını bu gezimde gördüm ve çok sevindim. Gerisi, kardeşlerin yeni derecelerinin ışığı altında kendi kendilerini eğitmeleri...

İkincisi, yer darlığı... ve mabedin nerede olması gerektiğinin saptanması. Bursa'da bu konu çok önemli bir problem haline gelmiş.. Her gidişimde çekinerek gittiğim toplantılardan yine çekinerek, ürkerek ayrılıyorum. Bütün arzumuz, Türk Masonlarının

değerli üyelerini artık, kendilerine yakışır biçimde, güvenli, rahat ve kullanışlı salonlarda bir arada olmalarını görmek...

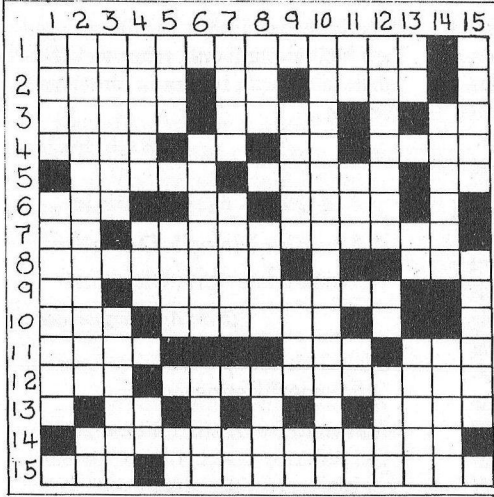
B.ÇETİNOR.

* YURT DIŞINDAN

* Amerika Birleşik Devletleri Masonlar için on emir

(New Age Dergisinden)

- 1-Makul bir sebep olmadıkça Locana gitmemezlik etmeyeceksin.
- 2-Masonluk hakkında bildiklerini yabancılardan, düşmanlardan ve sahtekârların önüne sermeyeceksin.
- 3-Masonluğu ticarî ve siyasî gayeler uğruna vasıta olarak kullanmayacaksın.
- 4-Muhtaç kardeşlerinin haklı müracaatlarını reddetmeyeceksin.
- 5-Masonluğun tazammun ettiği malî mükellefiyeti ihmal etmeyeceksin.
- 6-İyi insan olmadan iyi mason olamayacağını unutmayacaksın.
- 7-Kendini masonik süslerle donatmayacaksın.
- 8-Hakikî masonluğun haricî olmayıp, derunî bir şey olduğunu unutmayacaksın.
- 9-Haksız olarak, lâıyk olmadığın yüksek mevkilere geçmek için uğraşmayacaksın.
- 10-Masonluğa kendini kaptırıp karını ve aileni ihmal etmeyeceksin.

SEVELİM, SEVİLELİM

M.M

Soldan sağa: 1) Wagner'in aşıkları. 2) Güney batı dağlarımız- 100 m2 -Yicecek- Hidrojen simgesi. 3) Londra oksit- Talep et! - Kısaca klor. 4) Burçlu, mazgalı yapı - Uranyumun bombardmanı ile elde edilen elementin sembolü - Eski gösterme sıfatı-Hawaii'de bir şehir. 5) Su tesisatçılığında bir bağlantı parçası- Zoolojik adı Leo- Atmosferin nadir gazlarından birinin simgesi. 6) Erivanın biri - Bulunduğu yerden ayır! - Argomuzda Amerikalı - Sezarın biri. 7) Dış karıştı - **Yukarıdan aşağıya** 9'un ilk kelimesi ile Verdinin aşıkları. 8) Beğenilen nitelikleri taşıyan bilginler - Duvarı oyuk. 9) Platin filizlerinde bulunan değerli bir element- **Anadolunun aşıkları.** 10) Dal/ meyve arası - **Yukarıdan aşağıya** 15'in ikinci kelimesi ile **Anadolu aşıklarına** 11) As-

gari - Eski Atina havası - Bir Anadolu medeniyeti. 12) Fransızların Nuh'u - Fuzulî'nin aşıkları. 13) Anglosakson müzisyenler buna A diyor - Amacı veya şartı anlatan kelime (Varyant). 14) Wagner'in aşıkları. 15) Çok renkli - Verdi'nin aşıkları.

Yukarıdan aşağıya: 1) Triptik veren kurumumuzun rumuzu - 1003 yıl. 2) Rostand'ın aşıkları - İskambilde kâğıt atma sırası. 3) Olağandan daha hacimlilik - İspanyolların deniz mahsullü pilavı. 4) İnönü, Baykal ve diğerleri - Bir oturma şekli - İple idam et! 5) İki tanesi, hastalık yapan bir si-nek - İbranî elifi - Bir haber teşk.'tı. 6) Elden ele geçirme - L. 7) Bir Süleymanoğlu - Debussy'nin ve Charles Trenet'ninki meşhurdur - Ateş. 8) Soya çekim - Osmanlıda süngü batıran - Osmanlıların küçük dilleri. 9) **Soldan sağa 7'ye bakınız** - 2 elif, 2 ayın - Erkek. 10) Shakespeare'in aşıkları - 11) Osmanlının olumsuzluk edatı - Cervantes'in senesi -Misol öncüsü - Gaddar/Godot/Geldi'nin müşterek noktaları. 12) **Yukarıdan aşağıya 15'in ilk kelimesi ile Ravel'in aşıkları** - Kasabanın büyüğü - 2 veya 3 telli halk sazı. 13) Mas et! - Kısaca kalay - Kimyasal reaksiyon hızlandırıcı. 14) Sezarın 163'ü - Tiyatroların gezmesi. 15) **Yukarıdan aşağıya 12'ye bakınız** - **Soldan sağa 10'a bakınız.**

Albert Menase ve Metin Ansen K'ler , Kasım bulmacasını doğru çözerek bir yıllık abonman kazandılar. Siz de çözümlerinizi 15 Şubat'a kadar bize postalayın ve kazanın.

ADAM HÖRREM BİRADER...

1.

2.

3.

UNUTKAN KARDEŞİMİZ:
1. EŞARBINI BULAMAZSA,
KAŞKOLUNU TAKAR...
2. KILICINI BULAMAZSA,
TABANCA KULLANIR...
3. BİJUSUNU BULAMAZSA,
BİR BUJİ TAKAR...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	X	E	N	O	N		E	X	E	L	A	N	S		B
2	I	Z		F	R	A	X	I	Y	O	N		E	D	E
3	L	A	O	S		S				I	P	L	I	X	I
4	O		O	E	R	S	T	E	D		A	L	I	Z	E
5	F	O	X	T	R	O	T			E	Z	M	E		N
6	O	X	I			S	O	N	D	A		R	A	X	
7	N	I	J	E	R		K	A	I			I	L	I	K
8		L	E	M	A	N		O	K	Ç	E		R	I	E
9	X	A	N	A	D	U		M		E	N	N	U	I	
10	E	T	E	R	A	L	D	I	N		I	I	J		B
11	N			E	M			A		K	A	N	A	R	Y
12	O	R	E	K	E		M	E	V	Ç	E	M	E		X
13	F	A	X		S	T	E	P	D	E		E	D	F	A
14	O	X	I	T		A	N	I		M	E	Y		U	N
15	N	A	K		E	X	I	K	S	I	Z		E	L	A

ŞAKUL GİBİ'Yİ EDİNMENİN TEK YOLU ABONE OLMAKTIR.

Yıllık (10 sayı) abone bedeli : 40.000.- TL.

Yurt dışı abone bedeli : 20.- Amerikan Doları

Abone bedelini İstanbul, Ankara veya İzmir'de Lokal kapısındaki vazifelilere yatırabileceğiniz gibi, adresimize çekinizi postalayabilir veya bir posta havalesi gönderebilirsiniz.

Çek veya posta havalesi kullandığınız takdirde aşağıdaki formu şu adrese postalayınız:

ŞAKUL GİBİ — Zincirlikuyu Cad. 9/13 Etiler 80600 İstanbul

✂ Buradan kesiniz veya fotokopisini çekiniz

ŞAKUL GİBİ dergisine abone olmak istiyorum.

Abone bedeline ait posta makbuzu veya fotokopisi eklidir.

İlk çıkacak sayısından itibaren lütfen adresime postalayınız.

(DAKTİLO VEYA BÜYÜK HARFLE YAZINIZ)

Adım, Soyadım :

Adresim :

Telefon No. : Locam